...ste JAARGANG No. 8216 WOENSDAG 18 JULI 1951 VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aru ba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versney.

...standsconferentie:

Draaien besprekingen om terugtrekking van buitenlandse troepen ?

Tokio. — Woensdag is de gehele delegatie van de Verenigde Na... per auto naar Kaesong vertrokken voor de zesde bespreking. ...leiders van de delegatie, die de tocht de vorige keren per hef... ...schroefvliegtuig maakten, reisden ditmaal in de auto's.

De bijeenkomst begon om 10 ... plaatselijke tijd en werd na ... uur verdaagd om de delega... gelegenheid te geven inter... besprekingen te voeren. De ...gatieleden weigerden mede... ...ngen te doen, maar men ...moedt, dat de besprekingen ...gen over het opstellen van de ...nda. Waarnemers menen, ... het oponthoud veroorzaakt ... door weigering van de de... ...tie van de Verenigde Naties ... in dit stadium en onder de ...dige omstandigheden het te... ...rekken van de buitenlandse ...pen te bespreken. De be... ...kingen werden om kwart ... één hervat en om half vier beëindigd.

Reuter meldt, dat radio-Peking Woensdag verklaarde, dat de besprekingen vorderen. Er werd aan toegevoegd: „Als de Verbondenen hun agressie voortzetten, zullen de Noordelijken hun zware verliezen toebrengen".

Voorts werden de Verenigde Staten er van beschuldigd, dat zij zich op oorlog voorbereiden, terwijl de onderhandelingen aan de gang waren. In dit licht moest ook het eenzijdig opstellen van het Japanse vredesverdrag worden gezien, aldus de radio. Radio Pjongjang deelde mee, dat onlangs bij een enkel gevecht 1.000 Verbondenen gevangen zijn genomen. Een officier van de Verenigde Naties zei, dat hiervan niets bekend was. Verder meldde radio-Pjongjang, dat de Noordelijken zes Amerikaanse straaljagers en een bommenwerper hadden neergeschoten.

Het handgemeen

Het achtste leger meldde Woensdag, dat Noordelijken zijn waargenomen ten Noorden en ten Noordwesten van de Imdjin.

De Verbondenen handhaafden het contact langs het front, doch de acties bleven beperkt tot het optreden van kleine afdelingen. Ten Noordwesten van Janggoe in de Oostelijke sector werden Noordelijke aanvallen afgeslagen .

Dag zonder doden

Maandag was de eerste dag, waarop sinds 9 Juli van het vorige jaar geen enkele Amerikaanse militair is gesneuveld. In het eerste jaar van de vijandelijkheden bedroeg het aantal gesneuvelde Amerikanen gemiddeld ruim 30 per dag.

Vandaag antwoord.

Parijs — Petsche heeft Dinsdag verklaard, dat hij Woensdag tegen de middag naar het Elysée zal gaan om Auriol zijn antwoord inzake de vorming van een nieuwe regering mede te delen. Hiervóór zal hij nog een onderhoud hebben met Queuille. Bidault en een of twee andere vooraanstaanden. Woensdagmorgen echter had hij geen besprekingen meer met vertegenwoordigers van de parlementsfracties.



ZUID KOREAANS VREDESKOOR. — Terwijl de Opperbevelhebber der Geallieerden, Generaal Ridgway, door middel van zijn gevolmachtigden in Kaesong over wapenstilstand spreekt, vormen deze kleine oorlogswezen een koor om de vrede te bezingen, die, naar wij hopen, op de discussies zal volgen.

Mgr. Dr. B. J. Alfrink tot Aartsbisschop gewijd

Mgr. P. Giobbe consecrator

Utrecht — Gisteren werd in de Metropolitane kerk te Utrecht plechtig tot bisschop gewijd mgr dr Bernardus Johannes Alfrink, titulair aartsbisschop van Tyana, coadjutor van de aartsbisschop van Utrecht.

Onder anderen waren tegenwoordig kardinaal De Jong. De consecrator, mgr P. Giobbe, de apostolisch internuntius te Den Haag; de medeconsecratoren, mgr dr J. H. G. Lemmens en mgr J. Olav Smit.

Bij het binnentreden van de kerkelijke autoriteiten zong het kathedrale zangkoor „Ecce Sacerdos Magnus" van Bruckner. De kardinaal besprenkelde de gelovigen met gewijd water, waarna de wijding, die geheel over de radio werd uitgezonden, een aanvang nam.

Tijdens het eerste gedeelte der H. Mis, ook de mis der doopleerlingen geheten, werden de ceremoniën van de bisschopswijding voltrokken, waarna de mis der gelovigen volgde, waarin het H. Offer voltrekken werd onder het Eucharistisch gebed door Consecratie en Communie. Tenslotte volgde de Dankzegging met de votlooiing der wijdingsplechtigheden en intronisatie, nadat het „Te Deum" aangeheven was.

De nieuwe bisschop met de mijter op het hoofd en de bisschopsstaf in de linkerhand, ging, geleid door de mede-consecratoren, zegenend door de kerk. Daarop beklom de nieuwe bisschop het altaar en gaf de gelovigen zijn plechtige zegen en bracht ten slotte dank aan de consecrator met een driewerf „Ad multos annos".

Het koor van de Metropolitane kerk was fraai met witte bloemen versierd en de kerk was gevuld met geestelijken en gelovigen. Wereldlijke autoriteiten waren als zodanig niet aanwezig. Wel werd de plechtigheid bijgewoond door staatsraad mr Van Schaik en door prof. dr Beel, maar deze waren aanwezig namens de r.k. Universiteit te Nijmegen, waar mgr Alfrink hoogleraar in de theologie was. Vóór de aanvang der plechtigheid was er veel belangstelling voor de kerk en werd kardinaal De Jong met applaus ontvangen.

JPF vierde op grootse wijze tweede lustrum

JPF-club, symbool van Surinaamse gemeenschapszin

Het was gisteren een grote dag voor de op de Antillen gevestigde Surinamers. Dat kon men zien op Plantersrust, waar een ongekende mensenmassa stond verzameld bij en rondom het nieuwe JPF Verenigingsgebouw, dat gisteravond officieel in gebruik werd genomen, een in gebruik name, welke samenviel met het 10-jarig bestaan van deze zo van vitaliteit bruisende vereniging.

De aanwezigheid van Z.E. Gouverneur Struycken, de voorzitter van de Regeringsraad, mr dr M. F. da Costa Gomez, de voorzitter van de Staten der Ned. Antillen, mr I. C. Debrot, Gezaghebber Gorsira, bewijst overigens wel dat het werk, dat JPF bereikt heeft in de Antillen, erkenning heeft gevonden in onze samenleving, terwijl ook buiten de landsgrenzen, in Suriname zelf, met trots kan worden gezegd, dat hun zonen in het buitenland waardige representanten zijn van hun vaderland. Daarom was de vertegenwoordiger van de Surinaamse Regering, mr F. Lim Apo, voorzitter van de Staten van Suriname, een der ere gasten op deze Surinaamse avond.

Reeds lang voor het officiële uur van opening hadden zich tal van genoden opgesteld, die door het JPF-bestuur werden begroet.

Zo merkten wij o.m. gedeputeerde C. D. Kroon, enkele leden van de Eilandsraad, vertegenwoordigers van de handel, o.a. de heer de Kok van de CPIM, CSM-directie, L. Eichholz van de KLM, de heer M. Maduro, beschermheer Shon Cai Winkel, mr Ariens, president van het Hof, de commandant van de Landmacht, majoor Rompen. De belangstelling was enorm te noemen, padvinders zorgden voor de afzetting, enkele kota-missies stonden aan de ingang opgesteld en gaven hierdoor aan deze avond zo'n typisch Surinaamse sfeer.

Onthulling

Nadat de gouverneur was gearriveerd, verzocht de heer Th. Simoons de gouverneur de gedenksteen, welke bedekt was met een rood-wit-blauwe vlag, te onthullen, een verzoek, waaraan door de gouverneur gaarne gevolg werd gegeven.

Na het spelen van de drie volksliederen, betrad het hoge gezelschap en genoden het prachtig clubgebouw binnen.

Rede gouverneur

Z. E. Gouverneur mr Struycken was de eerste spreker, die het JPF-bestuur van harte kon gelukwensen met deze nieuwe aanwinst.

De gouverneur verklaarde, dat het tweede lustrum en het fraaie gebouw, waarvan het laatste zo indrukwekkend is, een gelukwens waard waren. Een gelukwens voor het fraaie gebouw impliceert een gelukwens met het lustrum. Deze onderneming, aldus spr., getuigt van gemeenschapszin. In het verenigingsgebouw zag gouverneur Struycken ook een symbool van de hartelijke betrekkingen, die er bestaan tussen Suriname en de Ned. Antillen in het Koninkrijksverband.

Gouverneur Struycken hoopte, dat in dit huis de goede verstandhouding gekweekt wordt, welke zo kenmerkend is in die gebieden, waar Surinamers zijn en hoopte dat de hartelijkheid welke tussen beide rijksdelen bestaat, behouden moge blijven. Z. E. wenste bestuur en leden vele gelukkige jaren toe in dit tehuis op Curaçao's gastvrije bodem.

Rumoerige vergadering van Perzisch parlement

Harriman pompt beloften-water in een mand

Teheran. — Op een rumoerige vergadering van het Perzische parlement hebben verscheidene afgevaardigden de minister van binnenlandse zaken, generaal Fazoella Zahedi, Dinsdagochtend beschuldigd ... ontketening van de relletjes op Zondag door de politie te bevelen op de demonstranten te schieten, teneinde premier Mossadeq het ...slachtoffer van een communistische samenzwering te maken.

De minister had gezegd, dat Mossadeq de botsingen zeer be...urde. De voorzitter slaagde er ... in de vergadering tot rust ... brengen. Een aantal afgevaardigden verliet de zaal. De vergadering werd verdaagd, toen ... quorum niet meer aanwezig ... De Kamer vergaderde later ... een geheime zitting, waar... geen quorum nodig is.

Persconferentie van Harriman

Teheran. — Averell Harriman heeft Dinsdag op zijn persconferentie gezegd, dat hij de Perzische leiders duidelijk gepoogd te maken, dat de geestdrift ... nationalisatie gepaard moet ... met redelijkheid. Voorts ...htte hij de Perzen voor ogen ...stellen, dat, indien zij de buitenlandse markten voor de af... verliezen, er in andere ge...den meer olie gewonnen zou ...den. Het zou moeilijk zijn ... de toekomst deze markten te ...veren. Hij zei, dat hij president Truman reeds volledig had ingelicht over het verloop van de besprekingen, en hij voegde er aan toe: „Trumans inzichten zijn de mijne".

Hij besloot de persconferentie met de mededeling, dat de Verenigde Staten bereid zijn Perzië hulp te verlenen overeenkomstig het punt 4-programma. Het verlenen van een regeling in het oliegeschil.

Op vragen zei hij voorts: „Ik ben niet hier om te bemiddelen, doch om een atmosfeer te doen ontstaan, die gunstig is voor het bereiken van een regeling. Ik heb geen bevoegdheid om als bemiddelaar namens de Britse regering op te treden en ik zal die ook wel nooit bezitten. In mijn ontmoetingen met Mossadeq heb ik als tot een vriend gesproken".

HERRIOT HERKOZEN.

Parijs — De 79-jarige Edouard Herriot, leider van de radicalen, is herkozen als voorzitter van de nieuwe Farnse Nationale Vergadering. De officiële uitslagen van de stemming voor het voorzitterschap waren: Herriot (radicalen) 334, Noel (Gaullist) 135, Cachin (communist) 90. Bij de eerste stemming behaalde Herriot de vereiste absolute meerderheid. Na de verkiezing van Herriot diende premier Henri Queuille het ontslag van zijn kabinet in.

Recht tot het hart

De menselijke geest is geneigd te veronderstellen, dat de gebeurtenissen reeks-gewijze plaats hebben: dat op succes weer succes, op ongeluk weer ongeluk moet volgen.

het nieuws van vandaag

Zondag j.l. werden, naar de berichten melden, in verschillende steden van het Saargebied demonstraties gehouden die ten doel hadden de wederaansluiting van het Saarland bij Duitsland te verkrijgen en meer bepaaldelijk om een volksstemming te doen houden, waardoor de Saarlanders in de gelegenheid zouden zijn zich over deze kwestie uit te spreken.

Toen de Franse troepen Zaterdag, ter gelegenheid van de veertiende Juli een troepen parade hielden, liepen de bewoners vande stad voor de parade uit en riepen: „Deutsch ist die Saar", dezelfde leuze die in 1935 in zwang was toen de Saarlanders zich in overweldigende meerderheid uitspraken voor de wederopname van hun land in het Duitse rijk. Te Sankt Wendel werd ook een bijeenkomst gehouden van jeugdige personen uit zeven Europese landen en het Saargebied. Zij werden toegesproken door Prins Hubertus Zu Loewenstein, een van de voornaamste Duitse pleiters voor de wederaansluiting van de Saar.

Deze prins is de oprichter van de Duitse actie,die gekant is tegen alle herstel betalingen. Men zal zich herinneren, dat hij het was die omstreeks Kerstmis van het vorig jaar de groep organiseerde en aanvoerde, welke Helgoland „bezette" als protest tegen het gebruik van dat eiland voor de proefbombardementen van de geallieerden.

Door Sankt Wendel liepen personen, die Duitse liederen zongen en vlaggen van de West Duitse Republiek en van de Verenigde Naties meevoerden. Later op de avond hielden de bewoners een bijeenkomst, waarop eveneens met Duitse vlaggen gezwaaid werd. Ook hier sprak Prins Hubertus, alhoewel voor het laatst, want later op de avond werden hij en zijn medewerker Dr Volkmar von Zuehlsdorff op een besloten vergadering gearresteerd.

Zij werden naar het Hoofdbureau van politie overgebracht, terwijl degenen die aan de vergadering hadden deelgenomen in zwijgende optocht achter de politie aan trokken. In het grensgebied tusssen het Saargebied en Duitsland haalden jeugdige Duitsers en Saarlanders in de loop van de dag de grenspalen omver. De arrestatie van

"Deutsch ist die Saar"

Prins Hubertus zou plaats gehad hebben op last van de Saarlandse Regering - Hoffman.

Uit deze gebeurtenissen van twee dagen blijkt wel, dat de Saarkwestie weer een brandend probleem is. De overwinning van de Geallieerden gaf Frankrijk in 1945 gerede kans de volksuitspraak van 1935 te niet te doen. Er werd op toegezien, dat een pro-Franse regering werd ingesteld en Frankrijks politiek was er opgericht het rijke kolengebied (voor de oorlog 13 millioen ton per jaar) voor de Franse economie te behouden.

Het Plan - Schuman, dat West Europa's kolen- en staalproductie onder een Internationaal gezagsorgaan bràcht, schijnt wat Frankrijk betreft, niet weinig geinspireerd te zijn door de verwachting daardoor de aantrekkings kracht te verzwakken welke door de rijke Saar-buit op Duitsland werd uitgeoefend.

Vandaar dat de socialisten in de West-Duitse bondsdag weinig enthousiasme tonen voor dit Schuman-plan en dat zij het Adenauer en de Christelijke Democraten, die vóór de ondertekening van het Schuman-plan zijn, lastig maken met de implicatie, dat zij niets willen doen voor de terugkeer van de Saar: een zonde die dodelijk zou zijn voor elke Duitse politicus.

In een debat, dat op 7 Juli j.l. gevoerd werd heeft de Kanselier zich dan ook gehaast te verklaren, dat „de gehele Saarkwestie binnen niet al te lange tijd opgelost zal worden, zoals wij wensen". Maar, zo voegde hij er aan toe: „We krijgen het Saargebied niet terug enkel en alleen door er elke zes weken een groot debat over te houden".

Het zal wel een kwestie van tijd zijn, voordat de leuze een fet wordt: „Deutsch ist die Saar".

Wij zijn trots op dit symbool van onze eenheid

Vervolgens sprak de voorzitter van JPF, Th. Simoons. Spr. wees op het feit, dat een halve eeuw geleden Suriname gastvrijheid verleende aan Curaçaoënaars, die bij de Spoorwegen werkzaam waren. Thans vijftig jaar later zijn in dit gebiedsdeel ca 4000 Surinamers werkzaam, hun beste jaren bestedend aan de opbouw van dit, hun tweede vaderland.

De Surinamers hebben een groot saamhorigheidsgevoel, aldus spr., van dit laatste is dit gebouw het beste bewijs, want het optrekken van een eigen clubgebouw, geeft blijk van een groot vertrouwen, van de Fides, die als basis heeft Justitia, de gerechtigheid of rechtvaardigheid. Vertrouwen in God èn in de toekomst, vertrouwen op eigen kracht, vertrouwen in het volk, waar wij thans tussen leven. Waardering voor anderen kan slechts steunen op een zeker gevoel van eigenwaarde.

Wij zijn trots op dit monument, omdat het een bewijs is van onze eenheid, van onze eenheid, van onze kracht. Maar deze trots op eigen kunnen stemt ons tot nadenken en brengt ons tot waardering voor het kunnen van deze bevolking, in wier midden wij als rustige burgers wensen te leven, waardering voor het streven van het Curaçaose volk, dit land vooruit te brengen, een streven, waaraan wij met inzet van heel ons kunnen wensen deel te nemen.

De waardering, die wij hebben voor de Curaçaoënaars en zij voor ons, alsmede die, welke wij koesteren voor de Europese Nederlanders en zij voor ons, is er het beste bewijs voor, dat wij op de goede weg zijn.

Maar als waardige zonen van Suriname blijft ons hart warm kloppen voor „diere Srenang", voor alle landgenoten daar, tussen Corantyn en Marowijne en leven wij steeds innig mede met wat daar geschiedt.

Het stemt ons droevig, als wij merken, dat er onenigheid heerst in het broederhuis, het stemt ons tot vreugde, als wij horen van een-gezindheid, van hard werken en van voorspoed.

Spr. verheugde zich over de aanwezigheid van de gouverneur en andere autoriteiten, alsmede de komst van mr Lim Apo, waarin spr. zag de levende getuigenis van de waardering van Regering èn volk voor onze arbeid en ons streven.

Tien jaren van harde arbeid

liggen achter ons. Meerdere jaren van mogelijk nog zwaardere arbeid liggen voor ons. Maar ons hart is licht, omdat de waardering ons moed en kracht geeft, omdat wij vertrouwen in God, zoals onze geestelijke voorgangers ons geleerd hebben te doen.

Vervolgens bracht spr. dank aan de Overheid, DOW, politie en alsmede aan de CPIM en KLM en vele andere grote maatschappijen.

Het fraaie gebouw, aldus spr., is aan de arbeid van velen te danken, o.a. aan de architect Zingel, uitvoerder Groenewold, en Bohama's nijvere en kundige arbeiders.

Laten wij, Surinamers, echter steeds bedenken, dat een gebouw, hoe fraai ook, slechts is als het dode, lege, stoffelijke omhulsel en dat wij, de leden, vormen zijn levende ziel. En omdat de ziel is het hoogste in de mens, zo eindig ik met de bede tot de Allerhoogste, dat Hij, ons, leden van de JPF, moge leiden, zodat wij een waardige ziel gaan vormen van dit sierlijke lichaam, aldus besloot de heer Simoons zijn met volle aandacht aanhoorde rede.

Tenslotte wenste spr. de Surinaamse gemeenschap geluk met deze prestatie en wenste de vereniging grote voorspoed toe.

Surinaamse waardering

Mr Lim Apo, vertegenwoordiger der Staten en Regeringscollege, zag dit feest als een ware familiegebeurtenis.

Spreker wijst er op, dat thans grote plannen in Suriname worden uitgewerkt, zodat het niet onmogelijk is, dat er binnenkort voor een ieder werk in overvloed zal zijn.

Misschien zullen wij ook op U, die het voorrecht had hier in de Antillen een rijke kennis en grote ervaring op te doen, een beroep doen. Uw terugkeer betekent geen ontkenning van de grote voorrechten, welke U hier ten deel vielen. Wij zullen de Antillen, waarmede wij altijd betrekkingen van de meest vriendschappelijke aard onderhielden, dankbaar blijven voor de hier geboden kansen tot samenwerking.

Vervolgens hoopte spr., dat de JPF-club de binding met het zelfde succes, als waarmede zij dit in de afgelopen 10 jaar heeft gedaan, onder de Surinamers zou weten te verstevigen.

Tenslotte bood spr. bestuur en leden de hartelijkste gelukwensen aan, mede namens de Regering en sprak de hoop uit, dat J.P.F. moge bloeien en groeien tot heil van de Surinaamse en Antilliaanse gemeenschap.

U kunt terugzien op groots werk

Namens de Regering der Antillen sprak mr dr M. F. da Costa Gomez een kort woord tot de leden van de J.P.F. en mede-burgers van dit land, ter gelegenheid van de herdenking van dit heugelijk gebeuren.

Het is een voorval, dat niet stilzwijgend voorbijgegaan moet worden wanneer een vereniging van een belangrijke groep van de bevolking van dit land, als de J.P.F. haar tien-jarig bestaan viert, aldus spr.

Wanneer deze vereniging daarbij op dezelfde dag een eigen prachtig modern gebouw in gebruik neemt, is er reden om met voldoening terug te zien op het werk, dat verzet werd om dit te verwezenlijken. Namens de Nederlandse Antillen sprak mr dr da Costa Gomez de wens uit, dat J.P.F. tot steeds groter groei en bloei moge geraken.

Het was een gezond streven, dat indertijd van een aantal in Suriname geborenen is uitgegaan om de saamhorigheid onder de Surinamers hiertelande te versterken, hetwelk leidde tot de oprichting van deze vereniging, de activiteiten waren niet gering, op verschillend gebied liet de vereniging zich kennen als een organisatie, die er zijn mag, aldus spr., die zijn bewondering en waardering voor dit werk uitsprak.

De Ned. Antillen zien U **niet alleen** als rijksgenoten uit een deelgenoot in het Koninkrijk der Nederlanden maar **meer** nog, het volk van dit land heeft U aanvaard als **medeburgers** der Nederlandse Antillen. Dat velen nog de Surinaamse bevolkingsgroep beschouwen als een geïsoleerde groep, die moeilijk uit haar isolement te krijgen is kan en mag de samenwerking met andere bevolkingsgroepen in het belang van dit land en van Suriname **niet** in de weg staan.

Bij de inauguratie van het nieuwe gebouw, past het op te merken, dat dit veel meer betekent, dan oppervlakkig schijnt, zij, die overal critiek op hebben, zullen wel klaar staan met de opmerking, dat het geen wereldschokkend gebeuren is, wanneer de J.P.F. een nieuw clubgebouw in gebruik neemt of haar tienjarig bestaan viert. Niettemin zien zij dit verkeerd, U kunt terugzien op een **groots** werk, aldus spr.

Ergens een huis te bouwen is een teken, dat men voornemens is daar te blijven. Welnu, dit verdient te worden toegejuicht. Aan Uw voornemen om te blijven is alles gelegen, ook om mede te werken tot grotere welvaart van dit land en van Suriname. Hierin kunnen wij zeker een basis vinden voor grotere toenadering en nauwer aanhalen van de banden, die beide landen en volken van ouds ten opzichte van elkander hebben.

Onze Curacaose Surinamers

Namens de Curaçaose gemeenschap sprak gezaghebber M. P. Gorsira woorden van gelukwens en legde daarbij het accent op de band, die er bestaat tussen de Surinamers en Curaçaoënaars.

In de loop der jaren hebben zich hier de Surinamers gevestigd, niet als vreemden in een vreemd land, maar als Rijksgenoten, die zich slechts naar een ander deel van het Koninkrijk verplaatsten om met hun werkkracht in een behoefte te voorzien, aldus spr.

Met deze bereikte mijlpaal wenste spr. J.P.F. van harte geluk, van harte, omdat hier lofwaardig werk werd verricht. JPF beoogt niets anders dan het **stimuleren van het nationale bewustzijn** van Uw leden, niet alleen door hen saamhorigheidsgevoel bij te brengen, maar ook door het wakker houden van de liefde, die een ieder van nature voor zijn geboorteland koestert. En dit is bereikt door U allen, die hier op Curaçao verblijven in de gelegenheid te stellen in een prettige, vriendschappelijke en gezonde sfeer bij elkaar te komen om ontspanning te zoeken en de problemen van Uw land te bespreken.

Spr. zegde de Surinamers als goede burgers van Curaçao dank voor hun bijdrage aan de vooruitgang van dit eiland, want in de laatste tientallen jaren hebben ook zij medegewerkt aan de economische, culturele en politieke opbouw van deze gemeenschap.

Spr. nam zich dan ook voor om voortaan met betrekking tot de hier verblijvende Surinamers niet meer te spreken van „Surinamers", maar van „Curaçaose Surinamers".

Vervolgens spraken nog tal van sprekers, o.a. ir de Kok, die namens de CPIM directie en directeur van Drimmelen sprak.

De wijze waarop deze club is gebouwd, dwingt respect af en voor de snelheid waarmede het gebouw tenslotte uit de grond gestapt werd, heeft men de grootste bewondering, aldus spr., die Bestuur en leden de verzekering geeft, dat de „CPIM" gaarne en van harte haar steentjes heeft bijgedragen om dit doel te verwezenlijken.

De heer L. Eichholz bood namens de directie van het W.I. Bedrijf en de hoofddirectie te den Haag zijn hartelijk gemeende gelukwensen aan en hoopte, dat de vriendschappelijke betrekkingen, welke altijd hadden bestaan tussen de KLM en Suriname, zouden bestendig blijven.

De heer Nassy sprak als vertegenwoordiger van de Vereniging Suriname op Aruba.

Spreker wees er op, dat de Surinamers te allen tijde moeten waken tegen het verwekken van een schijn van „exclusiviteit", de **Surinamer moet met behoud** van eigen gewoonten een diep gevoel van liefde voor eigen land streven een werkzaam deel te vormen in de gemeenschap waar zij een tweede vaderland vonden. Tenslotte hield spr. Psalm 133 vers 1 (Ach, ziet hoe goed en lieflijk di zonen van het zelfde huis wonen als broeders tezamen. Daar is de liefde niet gedoofd) voorhouden, tot groei en bloei van de Surinaamse gedachte.

De heer R. van Hoop, vertegen-Sportverenigingen sprak vervolgens en door Surinaamse meisjes werden bloemen aangeboden van Transvaal, Athene, Thesos en Spes Patriae aan JPF, waarvan wij, aldus spr., zo veel vriendschap hebben mogen ondervinden.

De heer R. Bos Verchuur, ondervoorzitter sprak zijn waardering uit voor de grootse opkomst. Spr. memoreerde de grote betekenis van de bouw van dit huis.

In dit gebouw zag spr. de uren om alle Surinamers bij elkander te houden en hun binnen deze muren het gevoel te geven, dat, hoe goed men het buiten heeft, en hoe dankbaar men daarvoor ook moet zijn, in onderdaad ook is, dat dit stukje grond hier het middelpunt is waar de Surinamers Surinaams zijn in de ware zin van het woord.

Spr. bracht voorts hulde aan de voorzitter Th. Simoons. Ware hem niet de leiding toevertrouwd, JPF zou heden ten dage niet die goede klank, die goede naam van werkende vereniging hebben, als die ze thans heeft.

Spr. heeft gezien hoe Theo Simoons, hoe doortastend hij vroeger ook was, met de jaren steeds gewonnen heeft aan inzicht, voorzichtigheid, tact, en nog vele goede eigenschappen.

Dat zijn echtgenote na deze woorden het minder zwaar zal voelen wanneer haar man steeds druk bezig is en veel van huis moet zijn, aldus spr. die aankondigde, dat er zich spontaan een comité heeft gevormd om de heer Simoons de dankbaarheid der Surinamers te tonen.

Fam. Simoons terecht gehuldigd

De voorzitter, van dit comité, de heer MacDonald huldigde in sympathieke bewoordingen de heer en mevr. Simoons. Hij liet deze woorden vergezeld gaan van een toepasselijk geschenk, dat werd vervaardigd van een metaal, gedolven uit Surinaamse grond.

De geschenken, een gouden broche hoefijzer, met het wapen van Suriname er in en een gouden riem gesp met het wapen van Suriname en een inscriptie werden met een toepasselijk gedicht overhandigd door mej. Lygia Harras.

Mede namens zijn vrouw dankte de heer Simoons voor deze geheel onverwachte hulde. De heer Simoons wees er op, dat hij en zijn vrouw nooit succes hadden kunnen hebben met hun werk, als hen niet door medebestuursleden en de leden van de verschillende commissies voortdurend voor 100% steun en medewerking was verleend.

Het officiële gedeelte werd beëindigd met een toepsraak van de beschermheer Shon Cai Winkel,die een uitvoerig exposé gaf van het wel en wee van de vereniging in de afgelopen tien jaren.

Namens de JPF brengt spr. dank aan Gouverneur Struycken, de vele sprekers, de Autoriteiten en genodigden voor de belangstelling welke zij hebben willen betonen voor deze voor de JPF zo bijzondere en gelukkige dag.

Hierna bezichtigde het gezelschap het gebouw en werd de dansvloer in gereedheid gebracht. Eerst werd de heildronk uitgebracht, waarna de „Syncopaters" en „Estrellas del Caribe" de benen in beweging zetten. Beide orkesten verleenden gratis medewerking. Het feest duurde tot vroeg in de morgen voort.

Kasjmir is een kruitvat

"Een vonk kan een ramp over de hele wereld brengen"

Sydney — De Hoge Commissaris van Pakistan in Australië, Joesoef Haroen, heeft te Sydney op een persconferentie verklaard, dat hij Maandagavond een vergadering van het Australische kabinet heeft onderbroken om premier Menzies en de minister van buitenlandse zaken, Casey, over de kwestie-Kasjmir te spreken.

Hij had de ministers medegedeeld, dat de toestand zou verergeren, als er geen maatregelen genomen werden in het geschil tussen India en Pakistan. „Wij hebben stappen gedaan om de grenzen van Pakistan te beveiligen en als de Indiase troepen niet onmiddellijk van de grens worden teruggetrokken, zal Pakistan nieuwe maatregelen in het belang van de veiligheid moeten nemen", aldus de Hoge Commissaris. Hij voegde eraan toe: „Wij staan thans dichter bij een oorlog dan ooit sinds de deling. Slechts één vonk kan een ramp over de hele wereld brengen".

Haroeng zeide, dat India niet alleen van plan was het gehele gebied van Pakistan tot zich te trekken, maar ook om zich meester te maken van Ceylon. De premier van India, Nehroe, heeft Maandag verklaard, dat India in geen geval Pakistan zou aanvallen.

New York — Pakistan heeft Maandag bij de voorzitter van de Veiligheidsraad geprotesteerd tegen de massale Indiase troepenconcentraties aan zijn grenzen. Het heeft nog niet om bepaalde maatregelen verzocht.

Eedsaflegging van Boudewijn in een vergadering van goud en rijke kleuren

Brussel — Over de eedsaflegging van koning Boudewijn van België wordt nog gemeld, dat de communistische Senatoren en afgevaardigden de eedsaflegging niet bijwoonden. Zij waren wel aanwezig bij de inhuldiging van koning Leopold.

Koning Boudewijn sprak de eed uit, die hem tot koning der Belgen maakte, staande voor de met een rood baldakijn overwelfde kroon. Op het baldakijn was met goud borduursel de letter B. aangebracht. Het halfrond van de zittingszaal van de Kamer, waar de plechtigheid plaats vond, bood een schitterende en veelkleurige aanblik.

Recht voor de troon zaten op gouden stoeltjes de ministers, van wie alleen Van Zeeland in uniform was. Daar onderscheidde men voorts ook de zwarte, geborduurde uniformen van de ministers van staat. Direct links vóór de troon was een alleenstaande zetel voor de aartsbisschop van Mechelen, kardinaal Van Roey, de hoogste kerkelijke hoogwaardigheidsbekleder van het land. Daarachter zaten de leden van het diplomatieke corps, de meeste in statie-uniformen met gouden belegsels. Op de eerste rij naast de pauselijke nuntius en de Chinese ambassadeur zat de Nederlandse ambassadeur, baron van Harinxma thoe Slooten. Aan dezelfde zijde van de zaal staken tussen het zwart der rokcostuums, die de meeste Kamerleden droegen, de rode toga's van de leden der rechterlijke macht scherp af. In de laatste rij domineerde het purper van de vijf Belgische bisschoppen.

Toen de zaalwacht uitriep: „de koning, le roi", verhieven zich de aanwezigen. Langzaam betrad Boudewijn de verhoging, waarop de troon staat. Hij maakte drie buigingen, eerst naar de ministers dan naar links en vervolgens naar rechts. Nadat de voorzitter der Kamer, de witgebaarde Frans van Cauwelaert, de aanwezigen verzocht had plaats te nemen, zeide hij: „Het behage Zijne Majesteit de grondwettelijke eed af te leggen."

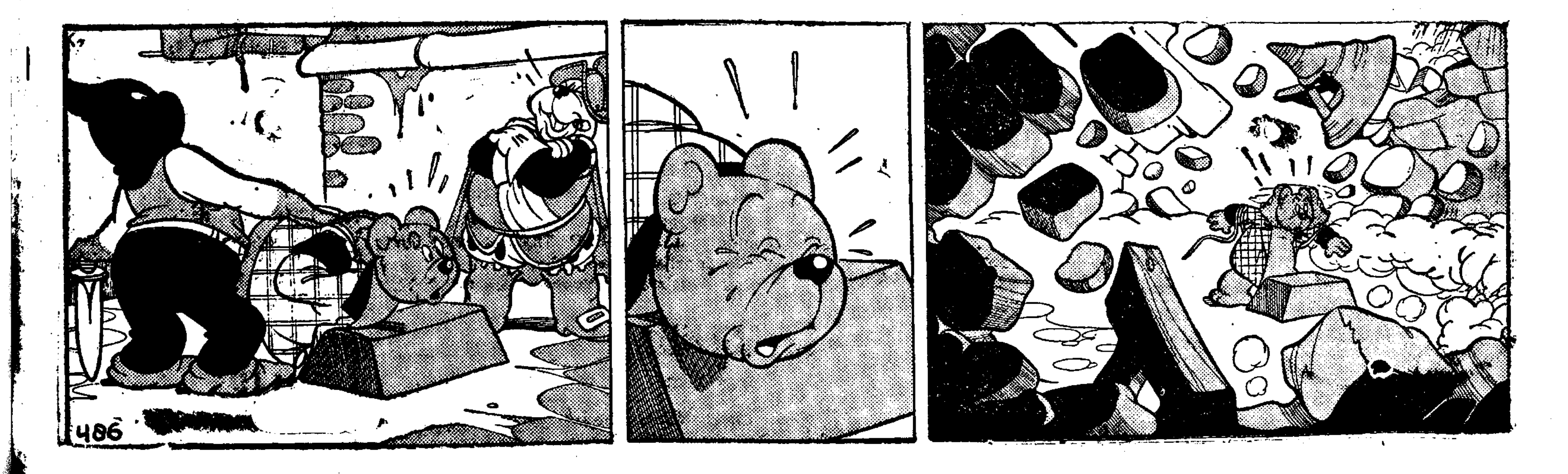
Daarop sprak de jonge vorst de formule tweemaal achtereen in de beide landstalen. „Ik zweer de grondwet en de wetten van het Belgische volk na te leven, de onafhankelijkheid van het land te handhaven en het grondgebied ongeschonden te bewaren."

Bij zijn terugkomst in het paleis doorbrak een grote menigte het politie-cordon en drong tot de paleisdeuren door. Boudewijn buigde van het balcon.

Gelukwens.

's-Gravenhage — Koningin Juliana en Prins Bernhard hebben heden het volgende telegram aan de Belgische koning, Boudewijn, gezonden: Op deze dag Uwer plechtige troonsbestijging zenden wij u onze allerbeste wensen voor een voorspoedige regering. In de overtuiging, dat de vervulling uwe zware taak het Belgische volk tot zegen zal strekken, spreken wij tevens ons vertrouwen uit in de steeds groeiende samenwerking en vriendschap tussen onze beide volken.

Olie B. Bommel stuit de vooruitgang



Bommel stond intussen met een ongelukkig gezicht op de plaats. Zijn armen waren op de rug gebonden en naast de stond een onaangenaam individu met een zwaard in de

ik even voorstellen?" vroeg de soldaat grijnzend. „Dit een heer Bommel en deze heer is een scherprechter. Hij zal de ieten U het hoofd voor de voeten te leggen!"
houd ik niet van!" piepte heer Bommel. „Ik-ik verb-verbied Een heer legt geen voeten eh.. legt geen voet voor.. geen het hoofd.... g..geen.... een heer voet geen hoofd in de wil niet, Tom Poes! Help! Tom Poes! Hoofd in de leg!"
oeg!" bromde de scherprechter onder zijn masker. „Ik moet t werk! Heb nog meer te doen! Als U hier nu eventjes gaat liggen is het in een wip gebeurd!" En hij duwde heer Ollie naar beneden, terwijl de officier toekeek met een grijns om zijn ongunstige gelaatstrekken. Het was werkelijk een gruwelijk moment en ik zou dit allemaal niet zo uitgebreid verteld hebben, wanneer er werkelijk een kans was geweest, dat heer Ollie het slachtoffer van de beul zou worden.

Nee, zoals de opmerkzame lezer zich zal herinneren stond Tom Poes voor het oude slot en hief zijn ring omhoog. En precies op het ogenblik, dat heer Ollie luid huilend neerknielde gebeurde er iets vreemds! De muren, die nog stonden, wankelden en stortten in, de officier en de beul gingen in rook op en heer Bommel bleef alleen achter in de snel verouderende ruïne.....

CURACAO

WIJDING VAN HET NIEWINDTCOLLEGE.

nmorgen om negen uur het Niewindtcollege op Nobo op plechtige wijze gend door Zijne Hoogw. Mgr A. v.d. Veen Zeppen-

r degenen, die van deze gheid getuige waren merk- op: Landminister van On- J. H. Sprockel Gezagheb- M. Gorsira; het Hoofd van partment van Onderwijs, Goslinga; Gedeputeerde J. khout; de Missie-overste aters, Odulfinus en vele lijke en wereldlijke belang- den.
at de liturgische wijding, sistentie van Secretaris P. kamp, door Mgr verricht nam het Hoofd der school, dreas **Corsini,** het woord, kort overzicht te geven groei dezer school en ver- zijn dankbare vreugde n over het feit, dat deze zo schoon geworden is, el hij het moest betreuren, alsnog te open en onbe- nd ligt, terwijl ook de af- eid van een gymnastiek- g als een gemis gevoeld

Odulfinus voegde zijn s bij die van de vorige en deelde mede, dat hij rt Voorzitter van het oolbestuur zou zijn.
tte voerde **Landminister** het woord, die er op de school met als achtergrond de kobaltblauwe Caraibisch Zee in een zeer idyllische omgeving lag, een omgeving, die door zijn aesthetische qualiteit een waardige entourage voor een goede opvoeding vormde.

„Als Mgr Niewindt deze school, die zijn naam geleend heeft, eens had kunnen zien....!" dachten wij toen wij van de plechtigheid huiswaarts keerden. Hij zou tevreden zijn over de wijze, waarop uitgebloeid is, wat hij zo klein en armelijk gezaaid heeft.

BEHANDELING VAN DE BEGROTING.

In aansluiting op ons eerder gepubliceerd bericht kunnen wij thans mededelen, dat de behandeling van de begroting is gesteld op Maandagmiddag 2 uur.

BEVORDERD.

De heren H. C. Willemsen en P.Paul, inspecteurs der politie alhier, worden met ingang van 1 Augustus a.s. tot hoofdinspecteur bevorderd. Aan beide functionarissen onze oprechte gelukwensen.

VERONA VERGADERT.

Nu het Landsbesluit, waarin het radio zend amateurisme nader geregeld wordt, binnenkort zijn definitief beslag zal krijgen, komt de vereniging ter bevordering het Experimenteel Radio onderzoek in de Nederlandse Antillen in vergadering bijeen om besprekingen te voeren.

Zo zal in het Zeemanshuis „Het Leger des Heils" op Maandagavond acht uur a.s. „Verona" een vergadering beleggen, waarop een ieder, die interesse heeft voor het zend amateurisme van harte welkom is.

Momenteel ligt het Landsbesluit, dat nog niet getekend is, bij de Raad van Advies. Er moeten nog wat technische veranderingen in het ontwerp worden aangebracht.

GENEESHEER, GENEES U ZELF.

Het Weekblad „Curaçao" komt in zijn nummer van 14 Juli j.l. nog eens terug op het steigerende „Amigoe" paard. Naar wij hoopten, om datgene te doen waarvan het ons het verzuim verweet in zijn nummer van 30 Juni j.l. De „Amigoe" wordt daarin n.l. ten laste gelegd, dat ze op 22 Juni iets beweerde, wat het op de 21ste beweerd lochenstraffe, en dat ze dit deed *„zonder enig excuus"*.

Wanneer de Amigoe dit inderdaad gedaan zou hebben, had ze de strenge berisping van haar Tante wel verdiend. Gelukkig was ze in staat aan te tonen, dat Tante zich schromelijk vergiste. Men zal echter begrijpen hoezeer de Amigoe zich thans over Tante schaamt nu die zich zelf schuldig maakte aan het verzuim dat ze ons zo streng verweet nu ze zelf „zonder enig excuus" een bewering inslikt, die kant noch wal raakte.

Het verbaasd ons te vernemen, dat „Curaçao" in ons artikel *„Gezagséchec"* gelezen heeft, dat wij dit échec slechts funderen op het feit, dat Mr Jas de registratie der binnenlandse prostitué's zou hebben afgeschaft, terwijl de Landsminister van Justitie daar niet over rept. Het komt ons voor, dat wij over „gezagséchec" spraken op heel wat bredere grond dan dit éne feit alleen. De laatste alinea van bedoeld artikel moge dit verduidelijken:

„Als de Gezaghebber zijn bevoegdheden overschreden had, zou hij moeten gaan. Eerbied voor het gezag zou dit tot een onvoorwaardelijke noodzaak hebben gemaakt. Maar nu er van overschrijden der bevoegdheid gesproken wordt, en er niets gebeurd, wat aan zulk een ernstige beschuldiging correspondeert, nu lijdt het gezag schade, niet slechts in de persoon van de Gezaghebber maar ook in die van de Landsminister".

Met een zekere schroom, zouden wij Tante willen voorhouden, dat het om te kunnen schrijven, noodzakelijk is te kunnen lezen.

GAF ZICH UIT ALS AMBTENAAR VAN DE VREEMDELINGENDIENST

Op 18 Juni 1951 werd bij het Bureau Kinder- en Zedenpolitie aangifte gedaan van poging tot verkrachting van een dienstbode in een dienstbodenkamer aan de Santa Rosaweg, alhier. Na onderzoek bleek, dat bedoelde persoon zich verschillende malen zou hebben uitgegeven als ambtenaar van de Vreemdelingendienst, die dienstboden moest controleren.

Door het personeel van het Bureau Kinder- en Zedenpolitie werd nadien elke avond tot in de morgenuren gespeurd.

Op 1 Juli 1951 des morgens omstreeks 2 uur werd bedoelde man aangehouden in de tuin van een perceel, gelegen aan de Boy Ecuryweg, alhier, terwijl hij op zijn kousen liep met zijn schoenen in de hand. Bij zijn verhoor bekende hij zich als ambtenaar van de Vreemdelingendienst te hebben uitgegeven. Hij is thans ingesloten in het huis van bewaring, alhier.

WAT STATENLEDEN WILLEN WETEN

welke de resultaten zijn van de opleiding tot hulpkeurmeester.

of de dienst op het hulp-postkantoor op Hato niet zodanig kan worden ingericht, dat het mogelijk is tot b.v. een half uur voor het vertrek der vliegtuigen brieven op de post te doen, die dan met het corresponderende vliegtuig meegaan en niet eerst naar de stad terug worden gestuurd.

waarom op de dag van de opening van het zittingsjaar der Staten en op die van de installatie van de Gouverneur het postkantoor gesloten was. Weliswaar wordt bepaald, dat dit kantoor voor zover de dienst het toelaat gesloten is, doch hieraan wordt een erg gemakzuchtige uitleg gegeven. Het valt niet te ontkennen, dat op beide genoemde dagen het gewone leven gewoon zijn gang gaat en in feite alleen de ambtenaren er een vrije dag aan verdienen.

of het geen tijd wordt het oog op andere beleggingsmogelijkheden van de Postspaarbank te gaan richten, waarbij zij in het bijzonder denken aan belegging in de Antillen en in Noord Amerika en dit i.v.m. devaluatie verliezen.

waarom het A.N.V. uit Nederland geen subsidie meer krijgt. (Eindverslag)

SMALFILMLIGA REIKT PRIJZEN UIT.

Hedenavond wordt door de Smalfilmliga Curaçao een bijeenkomst gehouden in het Cultuurcentrum en zal de uitslag van de filmwedstrijd bekend gemaakt worden. De opgave van de wedstrijd was een film te maken over het onderwerp „water". Het was voor het bestuur een tegenvaller, dat er slechts vier inzendingen kwamen, maar men vreest dat de toegestane tijd voor het maken van de film wat krap gemeten was en zal daarom doorgaan met het uitschrijven van wedstrijden.

Verder zullen enkele andere films worden vertoond, waaronder ook de eerste prijswinnende film over het Carnaval. Het Bestuur hoopt dat alle leden en hun familieleden present zullen zijn Juryleden waren de heren Corver, Fischer en Weener, zodat het oordeel wel als overwogen kan worden beschouwd. Het belooft een interessante, leerzame avond te worden.

AANKOMST VLIEGTUIG

Het KLM vliegtuig, dat Maandagavond van Hato vertrok, landde hedenmorgen 00.56 uur Ned. tijd op Schiphol.

GESLAAGD.

Gisteren slaagden van de 20 candidaten de volgende:

Voor het A-diploma G. Lagendijk, M. de la Mar, B. A. Millard, F. van Muyden, E. V. Pascal, M. V. Raap, C. van Tholen, E. J. Waller, E. T. Nurse, N. T. Pardo, S. C. Piter, P. H. Rampersad, A. L. Salas, M. Salas, N. F. Saleh en H. W. Schotborg.

ARUBA

Benauwde overwinning van S.C.A.-Jrs.

Toen SCA tegen de wind, in korte tijd een 2—0 voorsprong had, dachten ze aan een flinke wash-out. Maar voor de rust zag de La Fama middenvoor nog kans met een hard schot van op dertig meter afstand de stand op 2—1 te brengen, na de rust geen doelpunten, zodat met een magere 2—1 overwinning voor de lijstaanvoerder der Juniorenklasse het einde kwam.

GOEDE EN GEZELLIGE AFLEIDING VOOR DE ZEELIEDEN

Het was voor de Noorse zeelieden van het tankschip ISFONN een gezellige afleiding toen op het A.P.M.- terrein de voetbalwedstrijd tussen een elftal van de ISFONN en de POVA plaats vond.
Noren speelden een aardig open spel, maar hun plaatsen liet af en toe nog al wat te wensen

De wedstrijd werd door de Noorse Vice Consul geleid. De over. Hermandad won deze aardige wedstrijd met 4—1.

Wij spreken de hoop uit dat in de toekomst nog vele van dergelijke wedstrijden mogen volgen. Voor de zeelieden die soms maanden achtereen op zee varen, is het een prettige, gezellige ontspanning. De Noorse Vice Consul die, zo hij ons mededeelde, een voetbalenthousiast is, gaf in deze een goed voorbeeld.

OVERIGE UITSLAGEN.

Bubali II — Pova II, 3—1; Julianasch. — Domin. Col., 0—3; Julianasch. 2 — Command. sch. 1—1.

VAN DE DAMESBASKETBAL-COMPETITIE

Op de banen van RCA werden twee competitiewedstrijden voor de Damesbasketbal-competitie gespeeld. Als eersten ontmoeten elkaar de dames van Victoria en Caribe. Na een felle en sportieve strijd, wonnen de Caribianen met 10—8.

De tweede ontmoeting ging tussen Sparta en het steeds beter in vorm komende Antilliana. In deze strijd bleken de Antilliaanse dames de sterksten met een score van 22—5.

Staten van de Nederlandse Antillen

ring op MAANDAG, de 23e Juli 1951, namiddags 2 uur.

ndelen onderwerpen:

omen stukken.

zen van Commissies.

rp-landsverordening tot elling van de Begroting Nederlandse Antillen het dienstjaar 1951 —1952—1; 1950—1).

De Griffier,
VAN WEEL.

GEZAGHEBBER VAN HET EILANDGEBIED ARUBA

BRENGT TER KENNIS,

met ingang van heden alle declaraties wegens leveringen verrichtingen ten behoeve van de Lands Radio- en Telefoondienst rechtstreeks bij die dienst ingeleverd dienen te worden.

gelieve derhalve geen declaraties waarop vorderingen laste van de Lands Radio- en Telefoondienst voorkomen aan het Bestuurskantore te bezorgen.

De Gezaghebber voornoemd,
F. A. JAS.

TENTOONSTELLING

van de **Handwerken** der leerlingen en de **Frobelwerkjes** der kleuters van

Het Mariacollege
het St Martinuscollege
het Coromotocollege
de St Annaschool
de Centrale-School
en de daarbij behorende kleuterscholen.

De Tentoonstelling is geopend in het St Martinuscollege,
op 20 Juli van 4 — 7 uur p.m.
op 21 Juli van 4 — 7 uur.
op 22 Juli van 10 — 12 en van 5 — 7 uur.

De Schoolhoofden.

BEKENDMAKING

In de nacht van Woensdag op Donderdag a.s. zal de Koningin Emmabrug vanaf 00.00 uur tot omstreeks 04.00 uur wegens reparatie-werkzaamheden voor het landverkeer gesloten zijn.

De Wnd. Havenmeester.

Over drie weken begint het voetbalfestijn

Maandagavond vond in de St. Thomasclub een bijeenkomst plaats van de CVB waarbij aanwezig waren het Bestuur en een aantal leden van de CVB en de feestcommissie. Hoewel de opening van deze bijeenkomst door de trage opkomst der leden aanzienlijk werd vertraagd, zijn er toch spijkers met koppen geslagen. Er werd een aantal personen uit de feestcommissie benoemd tot voorzitter van sub-commissies, die o.a. ten doel hebben straks de buitenlandse ploegen te ontvangen, onder te brengen, te verzorgen etc. etc.

Voor het CVB jubileumtournooi waren een aantal Europese landen uitgenodigd. Deze bedankten daar of hun programma reeds was vastgesteld of te veel voor deelname vroegen (Spanje wenste liefst 150.000 peseta's per wedstrijd!) Er is nog getracht om de elftallen van Engeland, Zweden en België naar Curaçao te doen komen, maar ook dit stuitte op grote moeilijkheden. Wie er aan deel zullen nemen aan het internationale tournooi: dat zijn *Madeira, Uruguay, Mexico, Honduras en ons Curaçaose elftal.*

Het tournooi begint op 10 Augustus.

Voorzitter van de feestcommissie mr L. A. L. Weeber legde er de nadruk op dat er slechts nog enkele weken resten voordat het tournooi begint. Er dient dus hard aangepakt te worden. En dat gebeurt dan ook. Benoemd worden na enige discussie de heer Max de Castro voor een propaganda-commissie ad hoc, de heer Monti Maduro (voorzitter van de CVB) als voorzitter van de financiële commissie, de heer W. Lambij (CPIM) als voorzitter van het speciale ontvangstcomité, dat het Maderiaanse elftal zal verwelkomen. De heer Willems, wnd. secretaris van de CVB neemt de leiding van de technische commissie op zich (evenals bij het vorige tournooi). De heer Dick Capriles wordt voorzitter van het ontvangst-, recreatie- en accomodatie-comité der andere deelnemende ploegen en uit het Bestuur zal dan tenslotte nog een speciale commissie van ontvangst worden benoemd, die de autoriteiten en genodigden zal ontvangen in het Stadion.

Ook op Zondagmiddag voetbal.

Er ontspint een levendige discussie over de kwestie of er op Zondagmiddag dan wel Zondagavond gespeeld zal worden. Uiteindelijk wordt dan besloten op de drie Zondagen des middags te spelen.

Uitgifte serie-kaarten

Over de toegangsprijzen wordt ook het een en ander gezegd. De heer Lambij en de voorzitter der feestcommissie mr L. A. L. Weeber menen dat indien de seriekaarten van 10 wedstrijden goedkoop worden verkocht uiteindelijk meer geld in het laadje zal komen. De heer Lambij stelt voor de prijs *f* 50.— tot *f* 45.— te verlagen, mr Weeber gaat nog verder en stelt *f* 40.— voor. Besloten wordt toch maar de prijs op *f* 50.— te stellen. Per stuk komen de kaarten op *f* 6.—. Dit zijn dan zitplaatsen De staanplaatsen zullen *f* 2.50 bedragen. Nadat de heer D. L. Capriles gewezen heeft op het belang van een bizondere ontvangst van de Maderiaanse ploeg sluit de voorzitter deze vruchtbare vergadering Men kan nu aan het werk gaan.

SPORT

TENNISKAMPIOENSCHAP VAN CURACAO.

De uitslagen van de gisteren gespeelde wedstrijden om het kampioenschap enkel spel van Curaçao:

I. Pimentel wint van Ch. de Jongh 6—1, 6—2, 6—1;

Subaran wint van Dussel 7—5, 6—4, 6—2;

Brakke wint van Zefrin 6—3, 6—1, 6—3;

Mej. Brandwijk-Nodelijk wint van Mevr. Elvers 10—8, 5—7, 6—4;

Het programma voor Donderdag 19 Juli op Mundo Nobo 16.15 uur: Salas tegen Regales en I. Pimentel tegen Kion.

Op Asiento 16.30 uur Lowey Ball tegen Subaran; Godefroy tegen Lampe.

De wedstrijd van Mevr. Wenink tegen Mej. Brandwijk-Nodelijk is uitgesteld tot Maandag a.s.

RONDE VAN FRANKRIJK.

Dax — De overige Nederlandse renners hebben in de twaalfde etappe van de Ronde van Frankrijk van Agens naar Dax over 185 km. de volgende plaatsen bezet: Voorting werd vierde, Dekkers 25e, Wagtmans en Peters werden ex aequo 30e met een grote groep renners. In het ploegenklassement van de twaalfde etappe bezette Nederland de eerste plaats. In het algemeen ploegenklassement leidt West-Zuidwest-Frankrijk; Nederland bezet de vierde plaats. In het algemeen klassement is Wagtmans 20e, Voorting 23e, Peters 55e en Dekkers 72e.

VAN EST VIEL IN RAVIJN.

Tarbes — De dertiende étappe van de Ronde van Frankrijk van Dax naar Tarbes over 201 km., werd gewonnen door de Italiaan Biagioni in 5 uur 47 min. 57 seconden. Voorting werd 30e ex aequo met tien renners; Wagtmans 53e, Peters 58e ex aequo en Dekkers 86e.

Van Est, de drager van de gele trui in deze étappe, startte in het begin van de afdaling van de Col dAubisque in een ravijn tengevolge van een knappende band en ontsnapte op wonderbaarlijke wijze aan de dood. Na een val van 70 meter kwam hij op de grasgrond en bleek niets gebroken of gekneusd te hebben. Vandaag zal hij per trein naar huis vertrekken.

In het algemeen klassement heeft de Fransman Bauvin de leiding. Voorting, Wagtmans, Peters en Dekkers bezetten in het algemeen klassement resp. de 19e, 25e, 49e en 81e plaats. In het ploegenklassement leidt Frankrijk de Nederlandse ploeg bezet de zevende plaats.

Hedenochtend heeft Peters de strijd opgegeven.

EMMASTAD

Telegram Afdeling: 23.00 7.30 uur B. J. Lubbers, tel. 2928.

Personeel Afdeling: M. B. Lansink, tel. 2351—2141, hot. NP; b.g.g. tel. 2400—2843—4; S. H. Tiesma, tel. 2030.

Materialen Afdeling: J. J. v. Kampen, Amerikanenkamp, kamer 215, tel. 2558.

C.P.M.

Rederij: G. de Rooy, tel. 2076.

Scheepsagentschap: 08.00 — 23.00 uur kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 19.00 uur W. R. Engelsman, tel. 2304.

Dok Afdeling: A. Voordenhout, tel. 2932.

AGENDA

WEST-END: „Dial 1119" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „The fat man" 19 uur; „Outside the wall" 21 uur.

ROXY: „Back to Bataan" 19 uur; „Bowery to Broadway" 21 uur.

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: **Botica Juliana,** Julianaplein 6, tel. 2400 en Bo-Botica Central, Bredestraat 45 (O.), tel. 3281.

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst, Hr. Verhagen van 7 — 15 uur, tel. 1193.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45
Kantoor Handelskade 6; werkdagen van 07.00 — 19.45.
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dagelijks dag en nacht.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door: Zuster Breukers, Marktstraat 1, tel. 1836.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: **J. R. v. Geffen, tel. 1189 (dag en nacht).**

CUROM.

Woensdag: 17.30 Muzikale kinderuitzending; 17.50 Populaire sterren; 18.15 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel biedt; 20.30 Gramofoonplaten; 20.45 Conjunto-avond met „Estrellas del Caribe"; 21.30 Actuele causerie; 21.40 Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Woensdag: 19.00 Nieuws; 19.12 Intermezzo; 19.15 Stemmen uit de wereld; 19.2[illegible] Holland Festival 1951; 19.50 Nederlands Kroniek; 20.00 West-Indische rubriek; 20.[illegible] Rondetafelgesprek; 20.45 Het Trio „X-Y-Z"; 20.53 Avondgebed; 20.58 Sluiting.

AVROS.

Woensdag: 16.00 Reclame-uitzending; 16.[illegible] Voor de jarigen; 17.00 Omroep-advertenties; 17.15 Naar bed; 17.25 Reclame; 17.[illegible] Voor de Jarigen; 18.00 Lotex; 18.15 C.C.S.; 18.25 „Fun with Music"; 18.40 Nieuws; 19.[illegible] Advertenties; 19.10 Klassieken; 20.00 Nieuws en Sluiting.

Rupert en de pijlen



45. Ze oefenen dus verder en het gaat steeds beter. Er gebeuren geen ongelukken meer, maar Rupert heeft het maar half naar zijn zin, want hij is met zijn gedachten al door bij de anderen. Hij brandt van verlangen om hun het grote nieuws mee te delen.

En wat zal de Professor b... zijn met hun vondst! Zo g... den ze de ene helling na ... ander af: Bingo geniet vol... en Rupert niet helemaal. Daar ziet hij ineens 'n klein groepje kinderen, die niet ver van hem af bezig zijn met een sneeuwman te maken. „Ik durf te wedden, dat Ping-Pong en Papzaker bij zijn", roept hij uit en gaat er recht op af. „Kijk uit! Breek je nek niet!" roept Bingo hem na. Maar Rupert luistert al niet meer. Hij heeft nu slechts één doel n.l. bij zijn kameraadjes te komen. Bingo kijkt hem hoofdschuddend na en besluit maar naar huis te gaan.



46. In zijn ijver om zo vlug mogelijk bij het groepje te komen, leunt Rupert te ver voorover en is zijn vaart veel te groot voor een beginneling. Hij merkt er ook niets van voordat hij dicht bij de sneeuwman is. Als hij het in de gaten krijgt, wil hij zijn vaart remmen, maar hij weet niet hoe. Wat nu te doen? Hij krijgt het erg benauwd en probeert de twee te waarschuwen door hard te roepen. Ten einde raad wil hij gaan zitten, maar dat gaat zo eenvoudig niet. De sneeuw is hier dunner en harder dan op de heuvel en vóór hij er erg in heeft komt hij op z'n rug terecht en bonst tegen de sneeuwman aan. die in stukken uit elkaar vliegt. Ping-Pong en Papzak springen nog bijtijds opzij en ook de anderen komen er goed van af. Onze Rupert blijft 'n paar minuten versuft liggen, maar de anderen komen hem gauw te hulp.



47. Hij wordt met luid gejuich ontvangen. Papzak en Ping-Pong pakken hem bij de hand, terwijl Hup en Hop de rest van hun sneeuwman uit elkaar schoppen. „Waar kom je vandaan, Rupert?" vraagt er een. „Wat zijn dat voor rare dingen aan je voeten?" wil Papzak weten. „Dat zijn ski's", is het antwoord, „Bingo en ik hebben hard geoefend en we hebben nogal pret gehad met die dingen. Jullie moesten ze ook eens proberen, maar denk niet, dat het heel gemakkelijk gaat, hoor! We zijn de hele morgen bezig geweest en zijn nog lang niet klaar. Maar wat veel interessanter is: ik heb groot nieuws voor Papzak en Ping-Pong. Raadt eens wat". Ze kijken hem onderzoekend aan, maar weten niet wat ze raden moeten. „Ik heb", zegt Rupert, „ik heb de derde pijl ontdekt".



48. Hup en Hop weten natuurlijk niet waar Rupert het over heeft, maar Ping-Pong en Papzak des te beter! Ze raken erg opgewonden en zijn er direct voor te vinden Rupert naar huis te brengen. Hij moet natuurlijk alles haarfijn vertellen. „Ik sta er werkelijk paf van" zegt Ping-Pong en hij begint van pret te dansen.

„Heb je goed onthouden, welke boom het is?" vraagt Papzak, die er graag heen zou willen om ook een kijkje te kunnen nemen. Maar daar is het al veel te laat voor geworden. Morgen kunnen ze alles op hun gemak doen. Bij het hekje voor zijn huis zegt Rupert hen gedag. „Tot morgen!" roepen ze blij en met eenheerlijk voor uitzicht gaan die twee verder.

De volgende morgen zijn ze weer heel vroeg bij elkaar. De sneeuw is niet zo hoog, vandaag en dus legt Rupert de ski's over zijn schouder en gaat voor hen uit de hemel op. De anderen volgen met kloppend hart.

Hier is ons hoekje, jongens en meisjes!

't Erfgoed der Helfensteiners

„Slechts één dag nog scheidt de arme vrouw van haar dood", nam nu de smid het woord. „Hoe zal ze in angst zijn om haar kind, dat ze in de kerker en in de handen der beulsknechten achterlaten moet. Bitterder dan de dood zal haar deze gedachte en die zorg zijn!"

„Is Agnes dus nog niet veroordeeld?" vroeg Johannes haastig.

„Nog niet. Wegens haar grote zwakte kon ze nog niet verder verhoord worden".

Nu eerst begreep Johannes de ontvangen opdracht in haar volle omvang. Niet voor zichzelf had de ongelukkige moeder gebeden.

Na zulk lijden moest de dood een verlossing zijn. Haar kind uit de gevangenis redden, was haar laatste, haar enige zorg. Zoveel hij vermocht, zou die zorg van haar weggenomen worden.

Hij wist, dat op zonnige dagen gravin Katharina van Helfenstein met haar kinderen meestal in de tuin van het kasteel vertoefde en dat het niet moeilijk was, daar toegang tot haar te krijgen, omdat ze zelf bevolen had, armen en hulpzoekenden niet af te wijzen.

Een stralend schone Zondag verheugde de aarde. De gravin zat met een psalmboek op de schoot, op een rustbank te midden van een groep bloeiende vlierstruiken, van welker goudomrande blaren haar ogen dikwijls en lang heenblikten naar de met kiezel bestrooide plek, wáár, onder het bloesem bevrachte bomen, opgewekte kinderen zich vermaakten: drie vrolijke meisjes en twee krachtige behendige jongens, wier kinderlijk gejubel tot de moeder doordrong. Met rijk geluk had de Hemel haar echt gezegend; toch lag er als een donkere floers op het eens zo zonnige gelaat van de hoge vrouw Diepe groeven om de fijne mond en de ernstige ja, treurige blik waarmee ze het spel van haar kinderen volgde bewezen maar al te duidelijk dat Katharina van Montfoort grote zorgen had.

Een vlugge tred knarste op de kiezelweg, en voordat de gravin de komende kon herkennen, knielde een jongeling voor haar, die er in zijn zwart fluwelen gewaad en de golvende blonde lokken om het hoge voorhoofd zo schoon en voornaam als een edelknaap uitzag.

„Wie zijt ge? En wat voert u tot mij?" vroeg de gravin verwonderd.

„Johannes Amberg is mijn naam; ik ben een burgerszoon dezer stad", luidde het antwoord.

„Johannes Amberg, wiens vader vermoord werd en die nu te Tübingen de nieuwe leer bestudeert? Sta op! Wat kan u tot mij brengen? Wilt ge niet, als ge een verzoek hebt, u tot graaf Ulrich wenden? Hij is in het slot en zal u zeker ontvangen".

In plaats van te antwoorden, hief Johannes met een ootmoedig gebaar de hand op en reikte de gravin het kleine, blinkende voorwerp, dat hij sinds gisteren op het hart had gedragen.

„Een rozenkrans! — Gij, Johannes Amberg geeft me een rozenkrans? Wat moet dat betekenen?" riep de voorname vrouw. Toen ze echter een onderzoekende blik op de gave wierp, werd ze tot in de lippen bleek.

Wat betekent dat? Spreek! Hoe komt ge aan deze rozenkrans?"

„Geertrui, de weduwe van de houtvester wierp hem mij van de beulskar toe, die haar naar Reuszenstein voerde".

„Geertrui, de ongelukkige! Ach, ik kan niets voor haar doen. —

Hoe is die ?

Ze zijn van Ifna Cardoze

Flauw: Er liepen vijf man onder een paraplu en toch werden ze geen van vijven nat. Hoe kan dat? Het regende niet.

..Nogal Logisch: Weer zo'n slecht punt voor geschiedenis. Ik kan er niets aan doen ze vroegen allemaal dingen die niet gebeurd waren voor ik geboren was.

Een goed verstand: En hoe maak je het op school? Is de juffrouw nogal tevreden? Nou en of? Gisteren zei ze nog dat als alle kinderen maar zo waren als ik, ze de school konden sluiten.

Kinderliefde

In de slag bij Austerlitz (5 December 1805) onderscheidde zich een soldaat van het XVe Franse regiment, genaamd Peter Petori, geboortig uit Morvan in Bourgondië, voor de ogen van Napoleon zo zeer door dapperheid, dat de keizer hem na de slag, het kruis van het Legioen van Eer, eigenhandig op de borst hechtte.

Toen dit regiment, na de slag bij Wagram (5 en 6 Juli 1809), aan het einde van hetzelfde jaar Straatsburg binnenrukte, werd Petori ook geboeid meegevoerd, hij was namelijk korte tijd voor de slag gedeserteerd, doch had zich vrijwillig, vóór zijn regiment over de Rijn terugkeerde, bij zijn meerderen aangegeven. Hij zou in Straatsburg voor een militaire raad gebracht worden. Toen hij daarvoor stond, zeide de president: „Hoe is het mogelijk, dat jij, een dapper, met het kruis van het Legioen van Eer gesierde soldaat, je regiment verlaten en je eed breken kon?"

Petoris antwoordde: „Ik heb er niets geen spijt van". Hierop werd hij ter dood veroordeeld en naar de gevangenis gebracht; de volgende dag zou hij doodgeschoten worden. Omstreeks middernacht werd de deur van zijn cel geopend en een officier, in een mantel gehuld, trad binnen. Hij ging op Petoris af, reikte hem de hand en zei: „Ik zag je in de slag bij Austerlitz vechten en kreeg je lief; thans, voor je laatste uur, kom ik als vriend tot je, om, zo mogelijk, je een dienst te bewijzen. Heb vertrouwen in mij! Heb je nog iets te zeggen?"

Petoris antwoordde kort en bondig: „Neen mijnheer".

De officier vroeg verder: „Ook geen vaarwel aan een vader of een zustr?" Petoris antwoordde: „Mijn vader is gestorven en een zuster had ik nooit". De officier ondervroeg verder: „Maar misschien een moeder?" „Ach", antwoordde Pitois, „herinner mij niet aan mijn moeder, want het aandenken aan haar doet mij tranen schreien, een man, een soldaat moet echter, vooral als hij de dood voor ogen heeft, geen tranen storten!"

„Je bent te streng", antwoordde de officier, „bij het aandenken aan mijn moeder zou ik mij over mijn tranen niet schamen". Direct antwoordde Pitois: „Bemint gij zo uw moeder? O, dan kan ik u vertrouwen! Hoor mij aan! Sinds ik op de wereld ben, heb ik slechts één wezen lief gehad, mijn moeder; zij was mij dierbaarder dan mijn eigen leven. Toen ik soldaat moest worden, bracht de gedachte van mijn moeder te moeten scheiden, mij bijna tot vertwijfeling. Zij zei echter: „Mijn zoon, wanneer je mij lief hebt, doe je plicht!" Ik ging, en dit woord: „Doe je plicht!" klonk steeds in mijn hart, vooral bij de vermoeienissen van de veldtochten en in het gewoel van de strijd.

Enige tijd vóór de slag bij Wagram kreeg ik uit mijn geboorteplaats een brief, die mij vertelde, dat mijn moeder zwaar ziek was; toen vroeg ik om verlof, omdat ik mijn moeder nog eens wilde zien en, als zij moest sterven, haar ogen toedrukken.

Het verlof werd geweigerd. Dat deed mij pijn, maar het woord van mijn moeder: „Wanneer je mij lief hebt, doe je plicht!" beurd mij op en gaf mij standvastigheid in de vervulling van mijn plicht.

Een paar dagen daarop kreeg ik een brief, die mij de dood van mijn moeder meldde. Toen werd ik onweerstaanbaar naar mijn geboorteplaats, naar het graf van mijn moeder getrokken. Ik kon mij niet meer beheersen, verliet stilletjes mijn regiment en ging naar huis zo snel ik kon. Maar niet alleen ouderliefde trok mij naar het graf van mijn moeder, maar ook een volksgeloof, dat in Bourgondië vast ingeworteld is. Ik vertel het u, zelfs op gevaar af, voor een ongelovige aangezien te worden.

Daar heerst het geloof, dat, wie de eerste bloem plukt die op een graf groeit, en die als relikwie bewaart, ze vooral steeds bij zich draagt, erop rekenen kan, dat hij die persoon niet vergeten zal, en ook niet door hem vergeten zal worden. Toen ik bij het graf mijner moeder kwam, vond ik een groep vergeet-mij-nietjes. Vol weemoed en toch ook verheugd, plukte ik de tere bloem, bewaarde ze op mijn borst, bad voor mijn moeder en ging dadelijk op terugweg naar mijn regiment; en het overige is u bekend.

Mijn desertie kwam dus niet voort uit lafheid, maar uit kinderliefde. Doch de militaire wet houdt met deze omstandigheid geen rekening, waarom ik ze ook niet op de voorgrond stelde, en daardoor moest ik volgens de letter van de militaire wet ter dood veroordeeld worden. Ik ben op de dood voorbereid. Een vraag wil ik echter nog aan u stellen. Zou u er voor willen zorgen, zover u dat kunt, dat het vergeet-mij-nietje, dat ik ten koste van mijn leven op het graf van moeder geplukt heb en dat ik op mijn borst draag, na de executie, niet van mijn lijk genomen, maar daarmee begraven wordt".

De officier beloofde Petori, dit verzoek in te willigen en nam afscheid van hem.

Toen Petori de andere dag op de gerechtsplaats aangekomen en hem het doodsvonnis voorgelezen was, hoorde men het getrappel van twee paarden, en dadelijk riepen de soldaten: „Leve de keizer!" En werkelijk kwam Napoleon in gezelschap van een adjudant aan; hij reed naar Petori en zei: „Voor uw fout hebt gij genoeg geboet, ik schenk u het leven, omdat gij zelfs in Uw fouten getoond hebt een heldhaftige kinderliefde te bezitten.